

A-PBT-A-23/2014. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület a **B.R.G.** kérelmező (xxx; a továbbiakban: *Kérelmező*) **ABC Biztosító** (yyy; a továbbiakban: *Pénzügyi Szolgáltató*) ellen benyújtott kérelmére indult, xxx ügyszám alatt nyilvántartásba vett, pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban, a 2014. szeptember 15. napján megtartott meghallgatáson az alábbi

AJÁNLÁST

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa a Pénzügyi Szolgáltató részére az alábbi ajánlást teszi:

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa felhívja a Pénzügyi szolgáltatót, hogy a Kérelmezőnek az xxx számú kárügyben az xxx forgalmi rendszámú gépkocsi szélvédőjének helyreállítása címén a Kérelmező által számlával igazolt helyreállítási költséget, 160.573,- Ft-ot fizessen meg.

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézbesítésétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Törvényszéktől, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: *MNB tv.*) rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A Pénzügyi Szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentiekén túl – az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül – akkor is kérheti a Fővárosi Törvényszéktől, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a Pénzügyi Szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület – a Kérelmező nevének megjelölése nélkül – jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét – legkorábban az ajánlásnak a pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével - nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

A Pénzügyi Békéltető Testület ajánlása nem érinti a Kérelmező azon jogát, hogy a Pénzügyi Szolgáltatóval szembeni igényét bírósági eljárás keretében érvényesítse.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését az MNB tv. 113. §-ának b) pontja, 116. §-a, valamint 119. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Kérelmező a 2014. augusztus 1. napján indult eljárásban kérelemmel (a továbbiakban: Kérelem) fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez, amelyben a Pénzügyi Szolgáltatóval szemben az yyy forgalmi rendszámú gépjármű kötelező gépjármű felelősségbiztosítása terhére az üzemeltetésében álló gépjármű szélvédőjében okozott kár megtérítését kérte.

A Kérelemben ismertetett és a becsatolt okiratokból megállapítható tényállás szerint a Kérelmező 2014.02.05. napján az xxx Autópálya xxx felé vezető szakaszán (~ 35 km) haladt személygépjárművével. Az azonos irányba haladó yyy forgalmi rendszámú tehergépjármű előzése során a tehergépjárműről lerepülő tárgy a Kérelmező szélvédőjének csapódott. A tehergépjármű a Kérelmező utasainak jelzésére állt meg. A szélvédőn törés és két hosszirányú repedés keletkezett. Az esetről a helyszínen baleseti bejelentőlapot töltöttek ki, amelyen a tehergépjármű vezetője elismerte

a károkozás tényét. A Kérelmező a szélvédő cseréjét számlával igazolt módon elvégeztette, és kérte a károkozó gépjármű biztosítójától, a Pénzügyi szolgáltatótól, hogy a károkozó gépjármű kötelező felelősségbiztosítása alapján a helyreállítási költséget, 160.573,- Ft-ot fizessen meg.

A Pénzügyi Szolgáltató a Kérelmező panaszát 2014. május 15. napján kelt levelével elutasította. A Pénzügyi Szolgáltató elutasító válaszára figyelemmel a Kérelmező kérte a Pénzügyi Békéltető Testületet, hogy határozatával kötelezze a Pénzügyi Szolgáltatót az általa a Pénzügyi Szolgáltató felé bejelentett kárigény megfizetésére. A Kérelmező kérelmében követelését 160.573,- Ft összegben határozta meg.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában fenntartotta a kárigényt elutasító leveleiben foglaltakat, mely szerint a Kérelmező igényének jogosságát nem ismeri el. Álláspontja szerint a kárigény elbírálása és elutasítása során jogszerűen járt el.

A Pénzügyi szolgáltató válasziratában előadta, hogy a Kérelmező kárigényéhez mellékelte a baleseti bejelentőt, mely szerint az okozó teherautó vezetője elismerte a felelősségét a bekövetkezett káreseményért, miután azonban a káresemény részletei nem voltak egyértelműek, külön megkereste a biztosítottat írásban és telefonon is. A megkeresésre adott válaszok alapján véleménye szerint a baleset körülményei tisztázatlanok, magát a káreseményt az okozó jármű vezetője nem látta. Álláspontja szerint a teherautóról semmi nem repülhetett le, hiszen az le volt ponyvázva. A Pénzügyi szolgáltató előadta, hogy a biztosított ebben a körben úgy tett elismerő nyilatkozatot, hogy lényegében nem is látta azt, hogy a teherautója bármilyen kárt okozott volna. A Pénzügy szolgáltató ellentmondást vélt felfedezni a felek nyilatkozata között, ugyanis a Kérelmező a teherautóról lerepülő tárgyról beszél, addig az okozó, biztosított szerint a teherautó által felvert kavicsról esett szó. A Pénzügyi szolgáltató a 2009. évi LXII. törvény 12. § és 32. §. alapján utasította el a Kérelmező kárigényét, figyelemmel egyrészt arra, hogy az állítólagos káreseményt csak a Kérelmező és utastársai észlelték, az okozó jármű vezetője nem, másrészt pedig arra az ellentmondásra, hogy a Kérelmező lerepülő tárgyat említett, azonban a teherautó az okozói nyilatkozat alapján le volt ponyvázva.

A Pénzügyi szolgáltató válasziratában kijelentette, hogy jelen ügy tárgyára figyelemmel az általános alávetési nyilatkozatban megjelöltek szerint nem fogadja el kötelező erejűnek a Pénzügyi Békéltető Testület döntését.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa előtt 2014. szeptember 15. napján tartott meghallgatáson a Kérelmező kérelmét fenntartotta. Előadta, hogy már előzésben volt, amikor a teherautóról valamilyen, általa nem beazonosítható tárgy rárepült a szélvédőre. Két utasa volt, ők tanúvallomást tudnak/tudnának tenni az ügyben. Kijelentette, hogy a Pénzügyi szolgáltatóhoz korábban csatolta M.T. és Z.K. írásos nyilatkozatát a vitás ügyről, amely a tanács rendelkezésére áll.

A meghallgatáson a Pénzügyi Szolgáltató képviselője fenntartotta a válasziratban foglaltakat. Előadta, hogy a kárrendezés során telefonon kereste meg a tehergépjármű vezetőjét, aki szóban úgy nyilatkozott, hogy lerepülő tárgy nem okozhatta a szélvédő repedését, szerinte felpattanó kő okozhatta a sérülést Kérelmező autóján. Az eljáró tanács felhívására úgy nyilatkozott, hogy e szóbeli nyilatkozat írásbeli megerősítést nem nyert, ilyen írásbeli nyilatkozatot csatolni nem tud. E szóbeli nyilatkozat alapján úgy ítélte meg, hogy a Kérelmező és a tehergépjármű vezetőjének nyilatkozata között ellentmondás van, ezért szolgáltatást nem teljesített. A kérelem jogalapját továbbra is vitatta. A Kérelmező által csatolt számlát érintően a kérelem összecszerúságát tekintve előadta, hogy nem vizsgálta annak megalapozottságát.

A Kérelmező a meghallgatáson kérte, hogy amennyiben nem jön létre egyezség a felek között, úgy a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa kötelezze a Pénzügyi Szolgáltatót a számlával igazolt kár összegének megfelelő mértékű kártérítés megfizetésére.

A Kérelmező Kérelme az alábbi indokoknál fogva **megalapozott**.

A Kérelmező és a Pénzügyi szolgáltató között kialakult pénzügyi fogyasztói jogvita kapcsán kérdésként az merült fel, hogy a Kérelmező és a Károsult által aláírt kárbejelentőlapon közölt káresemény, nevezetesen a Kérelmező xxx forgalmi rendszámú gépjárművének 2014. február 5. napján történt szélvédő kára kapcsán a Pénzügyi szolgáltató fizetési kötelezettsége megállapítható-e, a Kérelmező a sajátosan bekövetkező káresemény bekövetkezését kellően igazolta-e.

Az eljáró tanács megállapította, hogy a felek között nem képezte vita tárgyát, hogy az yyy forgalmi rendszámú tehergépjármű a baleset okozásakor érvényes kötelező gépjármű felelősségbiztosítással rendelkezett. Nem képezte vita tárgyát, hogy az xxx számú kárügyben a 2014. február 5. napján 11 óra 35 perckor keletkezett kárbejelentő lap a Pénzügyi szolgáltatóhoz becsatolásra került. A kárbejelentő lapon, amelyet a Kérelmező és a károkozó is aláírt, a károkozó a károkozás tényét elismerte, minden további kikötés, megjegyzés nélkül. Nem képezte vita tárgyát, hogy a Pénzügyi szolgáltatónál folyamatba helyezett kárrendezési eljárásban a Kérelmező a Pénzügyi szolgáltatónak megküldte az xxx forgalmi rendszámú gépjármű utasainak, M.T-nek és Z.K-nak a káresemény bekövetkezésére vonatkozó írásbeli nyilatkozatait. Az utasok, mint a káresemény szemtanúi írásban akként nyilatkoztak, hogy 2014. február 5. napján az yyy forgalmi rendszámú, nyitott platós, nyitott konténerrel szállító tehergépjárműről lerepülő tárgy a Kérelmező által vezetett xxx forgalmi rendszámú gépjárműben kárt okozott.

A rendelkezésre álló adatok szerint a Pénzügyi szolgáltató a károkozót a károkozás körülményire nézve írásban megkereste, kérve az általa feltett kérdésekre való válaszok megtétele érdekében. A károkozó a kérdőívben előadta, hogy a káresemény yyy és zzz között történt, gépjárművével a Kérelmezővel azonos irányban haladt kb. 80 km/óra sebességgel. A kérdőíven tett nyilatkozat szerint a károkozó a károkozást nem észlelte a kár bekövetkezését a károsult közölte vele, miután a károsult jelzésére megállt. A károkozó a kérdőíven rögzítette, hogy a káresemény időpontjában károsult gépjárművének első szélvédője sérült meg.

A kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény (Gfbt.)

31. § A biztosító, ennek kárrendezési megbízottja, levelezője, a kárképviselő, a Kártalanítási Számla kezelője és a Nemzeti Iroda köteles a kárrendezéshez nélkülözhetetlen dokumentumok beérkezésétől számított 15 napon belül, de ezek beérkezésének hiányában is legkésőbb a kártérítési igény benyújtásától számított három hónapon belül a károsultnak:

b) indoklással ellátott választ adni a kártérítési igényben foglalt egyes követelésekre, azokban az esetekben, amikor a felelősséget nem ismeri el, vagy az nem egyértelmű, vagy a teljes kárt összegszerűen nem állapította meg.

32. § (1) bekezdés szerint a biztosító a kártérítési követelések jogosságát a biztosított felelősségre vonatkozó nyilatkozatában foglaltak és a rendelkezésre álló tények és adatok összevetése alapján, a biztosított kártérítési felelősségéhez mérten köteles megállapítani.

A káresemény időpontjában hatályos Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.)

346. § (1) bekezdés szerint ha a kárt több személy fokozott veszéllyel járó tevékenységgel közösen okozta, egymásközti viszonyukban a felelősség általános szabályait kell alkalmazni.

A 346. § (2) bekezdés szerint ha a károkozás egyik félnek sem róható fel, de a kár egyikük fokozott veszéllyel járó tevékenysége körében bekövetkezett rendellenességre vezethető vissza, a kárt ez utóbbi köteles megtéríteni.

Az eljáró tanács a rendelkezésre álló adatok értékelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a Kérelmező a káresemény bekövetkezését igazolta. Az eljáró tanács szerint a pénzügyi fogyasztói jogvita tárgyát képező káresemény olyan sajátosan bekövetkező káresemény, amelyet a károkozó gépjárművezető feltétlenül nem észlelhet, mivel a károkozó előtt haladva nem látja a gépjárművéről

leeső, vagy a gépjárműve által felvert károkozásra alkalmas követ. Ezért, figyelemmel arra, hogy a Pénzügyi szolgáltató nem tudott bemutatni olyan, a károkozótól származó nyilatkozatot, amelyben a károkozó a károkozás tényét egyértelműen vitatta volna, viszont a Kérelmező a kárbejelentő lapon is szemtanúként feltüntetett utasok nyilatkozatával igazolta a károkozás tényét, az eljáró tanács a károkozás bekövetkezését igazoltnak fogadta el. Az eljáró tanács a Pénzügyi szolgáltatónak a káresemény bekövetkezésének vitatása kapcsán előadott műszaki szakértői véleményre való hivatkozását figyelembe venni nem tudta, mivel a Pénzügyi szolgáltató a műszaki szakvéleményre mind a Kérelmező panaszbeadványára adott válaszában, mind a Pénzügyi Békéltető Testület előtti eljárásban csupán hivatkozott, azonban azt az iratokhoz nem csatolta, a szakvéleményt, - amennyiben készült - annak tartalmát a tényállás részévé nem tette. Az eljáró tanács szerint a Pénzügyi szolgáltató szakértői véleményre való hivatkozása kellő alappal figyelembe nem vehető.

Az eljáró tanács véleménye szerint a Kérelmező állítását a tanúk írásos nyilatkozatával alátámasztotta, előadása mindvégig következetes volt. Ezzel szemben a Pénzügyi szolgáltató a káresemény kivizsgálása körében nem kellő gondossággal járt el, a káreseményt vitató írásos nyilatkozatot a károkozótól nem szerzett be, műszaki szakértői véleményt nem csatolt, állításait alátámasztani és okiratokkal indokolni nem tudta, így a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény 31.§ b.) pontja szerinti indoklási kötelezettségének csak formailag tett eleget.

A tényállás szerint a Kérelmező gépjárművében bekövetkezett kár a Kérelmező xxx forgalmi rendszámú, és a Pénzügyi szolgáltatónál felelősségbiztosított yyy forgalmi rendszámú gépjárművek fokozott veszéllyel járó tevékenysége közben következett be. A járművek fizikailag nem kerültek egymással érintkezésbe, mégis a kialakult bírói gyakorlat szerint a gépjárművek egymásközi viszonyában a polgári jogi kártérítési felelősség megállapítása kapcsán a Ptk. 346. § rendelkezései alkalmazandók.

Az eljáró tanács értékelése szerint a Ptk. 346. (1) bekezdése az adott tényállás kapcsán nem alkalmazható, szabálytalan magatartás a károkozásban részes felek tekintetében nem állapítható meg.

Az eljáró tanács az adott tényállásra nézve a Ptk. 346. § (2) bekezdésében foglalt alkalmazását tarja indokoltnak. Eszerint ha veszélyes üzemek közös károkozása esetén egyik fél sem vétkes, de a kár egyikük fokozott veszéllyel járó tevékenysége keretében bekövetkezett rendellenességre vezethető vissza, a kárt ez utóbbi köteles megtéríteni. Az eljáró tanács a bírói gyakorlatban és a jogi irodalomban ismert azon értékelést osztja, amely szerint a gépjárműről leeső, vagy felferődő kő a veszélyes üzem körében előforduló rendellenességnek tekinthető, amely esetben a veszélyes üzemi tevékenységet folytató gépjármű az okozott kárt megtéríteni tartozik. Az említettek alapján az eljáró tanács a Kérelmező xxx forgalmi rendszámú gépjárművében, 2014. február 5. napján történt káresemény bekövetkezéséért az yyy forgalmi rendszámú gépjármű üzembentartójának polgári jogi felelősségét megállapította, amelyre tekintettel a károkozó kötelező gépjármű felelősségbiztosítási fedezete terhére a Pénzügyi szolgáltató fizetési kötelezettségét megállapította.

Az eljáró tanács megjegyzi, hogy az adott, és a hasonló káresemények kapcsán az eljáró tanács szerint indokolt a 346. § (2) bekezdés alkalmazása, mivel a szélvédőüveg törése miatt súlyos személyi sérüléssel járó baleset következhet be, amely esetben a véltlen károsultak kárának megtérítése nem maradhat el.

Az eljáró tanács megállapította, hogy az eljárás során a Pénzügyi szolgáltató a Kérelmező által csatolt és a szolgáltató részére megküldött számla értékére érdemben nem nyilatkozott, azt nem vitatta, annak ellenére, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület a meghallgatásról szóló értesítőben a Pénzügyi szolgáltatót felhívta, hogy a kérelem jogalapjától függetlenül nyilatkozzon az igény összezszerülésére

nézve is. Az eljáró tanács a Kérelmező számlával igazolt, a számlában részletesen rögzített anyag és munkadíj költséget összezszerűségében igazoltnak elfogadta.

Az MNB tv. 113. § b) pontja alapján egyezség hiányában a tanács az ügy érdemében ajánlást tesz, ha a kérelem megalapozott, azonban a 39. §-ban meghatározott törvények hatálya alá tartozó személy vagy szervezet az eljárás kezdetekor úgy nyilatkozott, hogy a tanács döntését kötelezésként nem ismeri el, illetve ha a tanács döntésének elismeréséről egyáltalán nem nyilatkozott.

Mivel a Kérelmező Kérelme a fentiek szerint megalapozott és a Pénzügyi Szolgáltató az ügyben alávetési nyilatkozatot nem tett, az eljáró tanács a rendelkező rész szerinti ajánlást adta ki.

Budapest, 2014. szeptember 26.

Felföldi Ágnes s.k.,
eljáró tanács tagja

Trencséniné dr. Molnár Ágnes s.k.,
eljáró tanács elnöke

Dr. Nagyballi Ágnes s.k.,
eljáró tanács tagja